

Man mærker paa det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, at Valgets Dag er nær. Det ærede Medlem har meget ondt ved at skjule sin Lyst til at tale til Vælgerne. Jeg er ikke særlig kendt med Tønen paa Vælgermøderne, men jeg fik jo et levende Indtryk af, at det er noget, der er overmaade vigtigt. I hvert Fald havde det ærede Medlem saa stor Lyst til at tale om Valget, at der blev grumme lidt tilbage om selve Lovforslaget. Men det kunde dog ikke undgaas, at det ærede Medlem maatte nævne, at Importreguleringen var det, han ønskede, der særlig skulde opnaas, og det ærede Medlem udtalte, at selv den mindste Spire skulde han værne om med Glæde. Jeg maa imidlertid bedrøve det ærede Medlem med at sige, at her er der ikke den allermindste Spire til Importregulering. Jeg vil gerne rette den Misforstaaelse, som det er, hvis det ærede Medlem tror, at der kan findes noget i den Retning i dette Lovforslag. Der er absolut intet.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel udtalte, at han ogsaa saa Lovforslagets Værdi i den Oplysningspligt, som jeg har nævnt, men han udtalte samtidig, at han saa en Fare deri, at Valutacentralen skulde kunne udvikles til en Overformynderinstitution for Erhvervene. Heller ikke jeg ønsker, at der skulde udvikle sig noget saadant. Men Lovforslaget indeholder heller intet, der kan udlægges paa den Maade. Jeg kan heller ikke tænke mig, at der kan gives nogen Bestyrelse i denne Valutacentral en Bemyndigelse i Overensstemmelse med Loven, som skulde kunne give den nogen Adgang dertil. Det er i hvert Fald ikke Tanken med Loven; det er Hensigten, at den skal administreres paa den Maade, at den griber saa lidt som muligt ind i det naturlige Erhverv, at den ikke paa nogen Maade virker hemmende, og i den Henseende vil den blive anvendt med Maadehold og Varsomhed. Paa den anden Side er det naturligt, at hvis der er Borgere, der misbruger Love, vi nu har, og denne Lov her giver Mulighed for at komme disse Misbrug til Livs, vil den blive anvendt strengt overfor den Borger, der i Øjeblikket medvirker til Handlinger, som skader vor Valuta; ham kan vi alle sammen unde, at der bliver taget alvorligt og kraftigt fat paa ham, og den Bemyndigelse, denne Lov giver til at være streng mod dem, der overtræder disse Bestemmelser, kan jeg i hvert Fald give min fulde Tilslutning.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard nævnte ogsaa Importreguleringen, som han ogsaa savnede, men ikke med saa stor Varme som tidligere Talere fra det radikale

Venstre. Det er, som om man ogsaa dér mærker Valgets Dag. Kærlighed er der, men den skal tilsløres lidt; det er jo muligt, at nogle ikke synes, at det Ord lyder saa smukt. — Det ærede Medlem talte endvidere om, at han kunde have ønsket en større Centralisering i Henhold til Lovens § 4. Ud fra den Betragtning, at man ikke vil gribe stærkere ind i de bestaaende Forhold, end det er nødvendigt, har Loven jo faaet en saadan Affattelse, at den tillader i ret stor Udstrækning at overlade til de 4 Hovedbanker, Nationalbanken, Valutaequaliseringsfonden, Banker, Bankiers og Vekselerere at handle med Valuta; men den samme Paragraf indeholder en Bestemmelse om, at saafremt Centralen skønner, at Forholdene giver Anledning dertil, kan den tage Bemyndigelsen tilbage. Det er altsaa ikke Hensigten, at Handelen skal foregaa paa andre Maader, end at der kan øves en virkelig effektiv Kontrol med den.

Jeg forstaar, at hvad Lovforslaget om de Handelsrejsende angaar, er alle enige om at ville tage det, som det er forelagt. Jeg skal henvise til min Udtalelse ved Sagens første Behandling om, at jeg paa et enkelt Omraade er villig til at modtage Ændring; men da det ikke er blevet nævnt i Dag, er det jo muligt, at man fra Udvalgets Side ikke ønsker det.

Med disse Ord takker jeg for den villige Modtagelse, disse to Lovforslag har faaet.

Ordføreren (N. P. Jensen): Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard udtalte sin Beklagelse over, at det ikke var lykkedes at naa til Enighed i Udvalget, hvilket han mente havde været vor Pligt. Ogsaa vi fra vor Side kan beklage det; men den Vej, som det ærede Medlem selv sagde, at Mindretallet var gaaet i Udvalget, var ikke den rette Vej til at opnaa Enighed. Det ærede Medlem sagde nemlig, at de maatte stille som Betingelse for at gaa med til Lovforslaget om Valutaydelsen, at Valutacentralen fik Ret til ogsaa at gribe ind ved Hjælp af Importregulering. Naar man stiller denne Betingelse, som det ærede Medlem fuldt ved, at Venstre ikke er i Stand til at modtage, fordi vi anser Importregulering for skadelig for Landets økonomiske Velfærd, er dermed givet, at det i Virkeligheden ikke kan betragtes som et Skridt i Retning af at opnaa Enighed med Regeringspartiet om den foreliggende Valutaplan.

Borgbjerg: I August 1922 ansaa det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen det dog